

toda se je vendar-le ustanovila v Velikovci. Nobeden tamošnjih krčmarjev ni smel dati prostorij za zborovanje, pa je vendar-le bilo in sicer sijajno! — Kat. političsko društvo zboruje v nedeljo dne 22. oktobra v St. Jakobu blizu Velikovca in se pričakuje obilna vdeležba, tudi vsopred obeta veliko vspodbude.

Kranjsko. V Vrhniki je nek ponočnjak namazal nemški napis pod c. kr. orlom in preč so zagnali krik, češ, da so tudi na Kranjskem veleizdajice liki mladočeskim! — V Kranji pa so v neki krčmi peli francosko »marzelejo« in smelih pevcev je vsled tega že par pod ključi. Zares neumno počenjanje, kakor navlašč voda na mlin sovražnikom slov. ljudstva! — Iz Amerike se je te dni vrnilo 28 Kranjcev, sreče torej niso našli v novem svetu.

Primorsko. Občina v Sežani je pristopila k družbi sv. Cirila in Metoda s sto goldinarji. — Lahko so se vedno silno bojevali zoper slov. kmete okoli Gorici, toda če pride do pretepev, vselej so jih krivi neki — sciavi t. j. slov. kmetje! — V Trstu je napadel nek Daneček svojega gospodarja o belem dnevu ter mu je s sekuro blizu da glavo razbil. Se ve, da so besnega zločina kmalu spravili v luknjo. Dobro, da ni Slovenec, sicer bi se preč upilo, da so Slovenci divjaki!

Hrvaško. Hrvaški ban, grof Khuen-Héderváry je bil une dni v Djakovu, pri škofu dr. Strossmayru. Pravi se, da je to storil z ozirom na imenovanje nadškofa v Zagrebu. Nam se ne zdi verjetno, resnica pa je, da ga ni obiskal kar tako, brez posebnega namena.

Ogersko. Svitli cesar je prišel v Gödöllő ter ostane ondi neki dalje časa. — Ministerstvo še nima dovoljenja od cesarja, da predloži drž. zboru načrt postav za civilni zakon, ali minister dr. Weckerli trdi, da dobi za gotovo tako dovoljenje. Se ve, da zavoljo tega še dovoljenje ni — pribito, in je to le želja ministra, se ve, da ne »pobožna želja«. — Rumunce hoče vlada po polnem stlačiti v madjarske krplje in ji je v ta namen dobro vse, tudi sila. Taka je madjarska svoboda!

Vunanje države.

Rim. Sedanji sv. oče Leon XIII. si prizadevajo veliko, da se razširi kraljestvo božje na zemlji, sv. katoliška cerkev in posebno jih skrbi za uboge zamorce v Afriki. Žal, da jih evropske države ne podpirajo v tem toliko, kakor bi lahko. Nekateri so v tem oziru celo mrzle.

Italija. Vlada ne vidi rada, da prihaja leto na leto toliko romarjev k sv. očetu, kajti ljudje vidijo, da njim daje to dobiček, od kralja pa nimajo nič. Zato nagovarja vlada svoje ljudi, naj mislijo, kako se da tudi v posvetnih rečeh privabiti tujcev v Rim. Iz tega namena je bilo letos neko zborovanje za »mir sveta« in sedaj še bode enako za »časnike sveta«. No že prvo zborovanje ni obveljalo, tudi poslednje ne bode bolje! — V Siciliji so kmečki delavci napravili si društvo, ki šteje nad 300.000 udov, toda kaj pomaga društvo, če jim ne zna pomoči!

Francija. Ministerstvo se nič kaj ne veseli novih drž. poslancev, kajti nič še ne zna, ali dobi za-se dovolj trdno večino. V vrsti poslancev je veliko »novih mož« in ni se zanesli na-nje. — Pri častnikih so našli veliko taci, ki jim je za vse več, kakor za vojaško službo. Radi bi se jih tedaj odkrižali, ali kako to? Brez zamere se ne more izgoditi in vendar ne kaže še pri tolikem številu rodbin priti v zameri!

Belgija. V neki vasi je vdrlo nad 500 delavcev, njim na čelu župan, v župnijsko cerkev in so v njej potem vse razdajali, svetnike pa so pometali iz cerkve.

Ljudje so vsled tega kar osupnjeni. Pač res, kjer ni vere, tam ni reda, ni miru, ni sreče.

Anglija. Vlada ima sedaj doma nekoliko miru, zato pa dela ona tem več zunaj doma: posebno v Aziji. Tam si pridobiva zmerom več novih zaveznikov in vse kaže, da zoper Rusijo.

Nemčija. Cesar Viljem se je vrnil iz Avstrije in je polen hvale za naše vojaštvo. — Volitve v deželne zbornice se vršijo prihodnje dni ter bodo vladi več ali manj ugodne. — Knez Bismarck se je vrnil v »Friedrichsruhe«, zdrav pa mož brž ne bode več, da-si zakriva svojo bolezen.

Rusija. Trgovinska zveza z nemško državo se dela že dolgo, ali kakor je podoba, ne dodela se še tako hitro, Rusija nima zato prave volje. — Neka ruska princesinja se zaroči, kakor se govori, z grofom Pariškim — s tistim princem, ki ima največ upanja, da se pride kedaj na prestol francoske države.

Bolgarija. Sebranje ali državni zbor se snide kmalu in dobi letos proračun države v posvetovanje, kateri ne kaže primanjkljaja. Je že nekaj. — Na višje šole sili toliko mladih ljudi, da obhaja vlado že strah, kaj hoče z njimi, ko jih dovršijo. V državne službe vendar-le ne more vseh vsprejeti, vsi pa gredo iz tega namena na višje šole.

Srbija. Minister dr. Dokić je zbolel in pravi se, da mu teče nit življenja še le nekaj dnij. In kaj bode potlej, kdo stopi na njegovo mesto? Kralj Aleksander še pač potrebuje zanesljivega moža. Najbrž bode minister general Gruić, toda on ima veliko sovražnikov.

Turčija. Malo manjka, pa bode sultan Abdul Hamid sit vladanja, kajti niti ene ure nima vesele. V drž. kasah je vedno tema, na drugi strani pa se mu je vedno bati, da vzbruhne kje ustaja zoper njegovo vlado: uzrokov za-njo je skorej na vseh krajih obširne države.

Afrika. V Maroku so nastale za sultana jako velike sitnobe, ker so kabili, muhamedanci, napadli trdnjavo Melila, ki je že od davna v rokah Španjcev. Španska vlada hoče se znositi zavoljo tega nad Marokansko državo, ako sultan ne kaznuje svojih ljudi. Zadnje pa je sultanu težava.

Amerika. V Rio de Janeiro se ustajna vojska ni vdrla, toda mestu se godi trda in predsednik republike, Peixoto mora mesto zapustiti, če noče, da ga ustajniki razdejo. Peixoto pa noče oditi, da-si ga ljudje v mestu nagavarjajo, da pojde.

Za poduk in kratek čas.

V smrtni nevarnosti.

(Iz dnevnika. Ludovik Č.)

»Jutri vstaneva ob šestih«, reče necega večera moj sostanovalec med tem, ko premiče posebno kazalce ure budilke na dotično številko.

»Ali naj psička izpodim?« vpraša me potem, a ko mu rečem, da ga naj v sobi pusti, položi mu staro suknjo na stol. Stražek pa skoči takoj na njo, zasuje se nekaj krat, vleže in zaspi.

Moj duh se je že deloma ločil od telesa, dremal sem, ko je postavljaj moj tovariš gorečo svečo na veliko drevesno gobo, ki mu je visela ob zidu nad posteljo. Imel je namreč navado, da si je svetil tako dolgo, da ga je začel spanec premagovati; še le tedaj jo je ngašal.

Né vem, kako dolgo se je še veselil ta večer moj tovariš luči, jaz sem kmalu v sanjah potoval po lepih zelenih planinah. Prišel pa sem na strme pečine, kjer

sem lazil po nevarnih skalnatih porobkih; hodil sem po ozkih obrvih čez deroče hudournike, a nazadnje prišel sem celo med razbojnike, ki so me hoteli zadušiti! Iz teh neprijetnih sanj me je rešil psiček, ki je cvilil in lajal, zdaj na eno, zdaj na drugo posteljo skakajoč, kar ni bila sicer njegova navada. Vendar se nisem mogel popolnoma zavesti. Še po kupo z vodo nisem segel na polico ob glavi, da-si me je strašno žejalo...

Zopet sem bil na silnih bregovih. Neka divja zver me je lovila. Bežal sem, kolikor mi je bilo moči. Vže mi je primanjkovalo sape, ravnokar bi me bila pošast zgrabila, kar me zbudi moj tovariš, glasno kliče: »Čuješ! Tukaj pa bo nekje gorelo!»

Ko odprem oči, vidim, kako je ravno vrgel moj sostanovalec skozi in skozi žarečo gobo v sredo sobe. »Kaj pa delaš za božjo voljo?« rečem in pa »odpri, odpri okno!« Komaj ga je našel, bilo je popolnoma zakajeno. — Še le sedaj skočim iz postelje in hitim s Stražekom na mostovišče. Ko pa nazaj v sobo stopim, zavrti se mi v glavi in skorej bi bil omedlel...

Ko je bila vsa nevarnost odstranjena, žarjavica pogasena, soba nekoliko prezračena, razvezal se nama je jezik in pogovarjala sva se o tem, kako sva hitro zaspala, a sveča je prigorela do gobe, na katerej je bilo mnogo raznih rečij in jo je vžgala. Tudi moj tovariš je imel hude sanje; nazadnje vzbudil ga je Stražek.

»Le pet minut še, in bila bi oba mrtva bila«, reče mi počasno. Tudi jaz sem to dobro čutil! Zrak v sobi je bil popolnoma okužen in vrhu tega bi bila kmalu goba raz steno na posteljo padla in jo vžgala. Tedaj pa bi se gotovo ne bila več rešila!

»Pes naju je otele«, rečem jaz, on pa: »angelj varuh!« — Ravno je zapel farni zvon juternico, midva pa sva goreče molila.... Svitati se je začelo. Stoječ pri odprtem oknu poslušal sem drobne ptičice, ki so glasno pevaje veselile se krasnega jutra. Zvezda je za zvezdo umirala, meni pa se je zdel svet tako lep, kakor malo kedaj prej!

Dolgo sva še govorila s tovarišem, zaspali pa nisva mogla — kar zazvoni ura, naznanjaje, da je ob šestih.

Ko bi naju ne bil dal Bog prej vzbuditi, budila bi naju bila pač brezuspešno ta budilka iz — večnega spanja!

Smešnica. »Taka«, jezi se gospodar nad hlapcem, »taka me je volja, da te koj spodim iz službe«. »Le«, odvrne mu hlapec, »le, oče, ležje še dobim jaz pošteno službo, kakor pa vi poštenega hlapca«.

Razne stvari.

(Klub konservativcev.) V sredo večer so se zbrali udje »kluba konservativcev« v posvetovanje o rečeh, katere pridejo pred državni zbor in najmanjše vprašanje ni bilo: kako se naj glasuje o »izjemnem stanju v Pragi?« Prej pa je bilo enako posvetovanje jugoslovanskih poslancev.

(Čč. sestre Frančiškanke) vednega češčenja najsv. zakramenta so prišle, kakor je bilo v »Slov. Gospodarju« napovedano, dne 30. septembra ob dveh popoldne v Maribor in so bile v stolnici prav slovesno vsprejete. Mil. knezoškof so pred mnogoštevilnim občinstvom imeli navdušen in ganljiv nagovor in potem so jim nove sestre storile obljubo pokorsčine. Mil. knez in škof sami so nato molili lavretanske litanije pred Najsvetejšim in podelili sv. blagoslov. V novem samostanu pričakovale so sestre mil. knezoškofa v kapeli presv. Sreca Jezusovega, ter so v prisrčnem nagovoru izročili

samostan novim prebivalkam. Več o prelepi in velevažni slovesnosti v prihodnjem listu.

(Učiteljstvo.) Gosp. B. Sitar, učitelj v Breznu, je postal nadučitelj v Vuhredu; J. Sabati, učitelj pri Sv. Janžu, pa pri Sv. Ožbaltu ob Dravi in Martin Matkovič, učitelj v Škalah, ravno tamkaj. G. M. Šijanec, podučitelj v Poličanah, pride za učitelja na Cven, Fr. Snuderl, podučitelj v Smartnem pri Slov. Gradci, pa v Pernice, Fr. Cvirn, podučitelj v Prazganji, v Stoperce in Fr. Čeh, podučitelj pri Sv. Jakobu v Slov. gor., k Sv. Lenartu v Slov. goricah.

(Nagla smrt.) V torek večer je Ferd. vitez Gariboldi, c. kr. general v Mariboru, preminil nagle smrti. Še le to poletje je stopil v pokoj ter se je iz Ljubljane preselil v naše mesto.

(Bučelarstvo.) V Mojstrani se peča Miha Ambrožič že 40 let z bučelarejo in je dobil v tem času že 83 daril na raznih razstavah v naši pa tudi v tujih državah. Tacih mož ne bode veliko v kaki državi!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Lavrencij Herg, korar stolne cerkve v Mariboru, 5 gld., dr. Jož. Pajek, korar stolne cerkve v Mariboru, 20 gld., Jožef Weixel, kaplan pri Sv. Križu na Murskem polju, 2 gld., zatem vesela družba v Marenbergu 5 gld. in neimenovani v Ljutomeru 4 gld. 20 kr.

(Umrli) je v unem tednu o. Roman Ipavica, iz reda kapucinov v Knittelfeldu. Ranjci je bil sin dr. G. Ipavica, zdravnika v Št. Juriji na južni železnici.

(Pevsko društvo) v Braslovčah priredi v nedeljo, dne 22. oktobra izlet na Pako ob 3. uri popoldne v novo gostilno Ane Wizjak »k pošti« ter se prijatelji petja vladno vabijo odbor.

(Trojčki.) Dne 28. septembra je porodila v Rušah žena necega ključavničarja tri krepke dečke, zgodovina pa ne pové, je-li oče vesel te reče.

(Slov. uradovanje.) »Nemška vahta« v Celju pripoveduje, da je občina na Slatini sklenila slov. uradovanje, ali že čez teden dni je preklicala svoj sklep, češ, da ne umejo slovenščine. Tako neumnost more za resnico prinesiti le — »Nemška vahta«.

(Nemški napisi.) V Ljubljani so baje ponočnjaki pomazali nemške napise in »D. W.« ozmerja za to kar vse Slovence v enem košu. Kaj pa velja potem o Nemcih, ako pomaže kdo v Mariboru ali v Celju slov. napise?

(Občina) v Kamnici pri Mariboru gospodari tako dobro, da mora prodati dve državni obveznici po 100 fl. in nek pašnik za 40 fl. Denarja ji je neki treba za gasilnico. Slabo gospodarstvo, kjer je treba prodajati tako imetje!

(Liberalno gospodarstvo.) Okr. zastop v Mariboru je popolnem v rokah nemških liberalcev in zato je tudi njegovo gospodarstvo tako — v dolgove. Lani so napravili dolga za 3400 gld. 20 kr., ne da vejo, kako ga poravnati, če ne po dokladah.

(Uboj.) V jutru 25. septembra so našli mrtvo truplo J. Hrvata, kočarja v lhovcu v Slov. goricah in sta brata Peter in Andrej Hanjžič iz iste vasi na sumu, da sta ga ubila.

(Cerkveno bandero.) V Beljaku se nahaja izgubljen, morebiti ukraden cerkveno bandero. Kdor ga pogreša, naj se ohrne takoj do predstojništva župnijskega urada romarske cerkve na Peravi (Post Villach).

(Ljudska šola.) Na ljutomerski dekliski šoli je izpraznjeno mesto provizorične podučiteljice; dotične prošnje se morajo vložiti do 20. oktobra 1893.

Loterijne številke.

Gradec 7. oktobra 1893:	4, 47, 64, 88, 37
Dunaj	3, 37, 20, 70, 1